

der Hensyn til de flere med hint Fængsel forbundne Skærpelser, synes det rigtigere at anse det for dobbelt saa strengt som det simple Fængsel paa Bånd og Brød.

Slutningsbestemmelsen om Forvandling af en Fængselsstraf til Fængsel af en anden Art synes at have Retfærdighed mere for sig, end simpelthen at lade det Dverfkydende bortfalde.

3die Kapitel.

Almindelige Bestemmelser for de militære Straffeloves Anvendelse.

Til § 47.

Bestemmelsen er grundet i Sagens Natur, og paa Grund af den hyppige Anvendelse, som den kan faa i militære Forhold, synes det rigtigst at give den udtryffeligt Hjemmel.

Til § 48.

Sfr. Bemærkningen til § 42.

Til § 49.

Sfr. den almindelige Straffelov § 36.

Til § 50.

Grundsætningen har Hjemmel i Kr. Art. Br. af 1683 § 38 og gjenfindes i de fleste fremmede Militærlove. Den er nødvendig paa Grund af den store Fare, der kan opstaa for hele Krigsmagten, naar endog kun en enkelt Mand forsjømmer sin Pligt, saasom naar Nogen i Druffenskab forlader eller i Øvrigt forsjømmer sin Post imod Fjenden eller en Udfigspost paa et Skib. Den optagne Regel er for Resten ikke saa omfattende som den 38te Kr. Art., idet den er indskrænket til Dvertrædelse af Tjenestepligter, men den synes saa meget mere at være paa sin Plads, som de Forbrydere, med hvilke denne Lov beskæftiger sig, ofte ere bevæbnede og derfor farligere end andre Forbrydere.

For Øvrigt bemærkes, at ligesom det er en Selvfølge, at nærværende Paragraf kun kan komme til Anvendelse, naar Veruselsen kan tilregnes den Paagjældende, saaledes er Paragrafens særegne Regel kun gjældende med Hensyn til Dvertrædelse af Tjenestepligter. At gjøre en Undtagelse for Tjenesteovertrædelse, begaaede i den højeste Grad af Veruselse, forekommer Krigsbestyrelsen ganske utilstedeligt og vilde, navnlig i Krigstid og i Tilfælde af Mytteri eller deslige, lettelig kunne have de allerfarligste Følger. Krigeren ved, at han til enhver Tid skal være rede til at gjøre sin Skyldighed, og det kan derfor ikke være uretfærdigt ved Lov at nægte

ham Formildelse eller Øftergivelse af Straf for Tjenesteovertrædelse, begaaede i en Druffenskab, som er ham tilregnelig.

Til § 51.

Den store Fare, som forskjellige Forbrydelser medføre, naar de begaas af flere Krigere i Forening, har fremkaldt en saadan Grundsaetning om Hovedmands Strafbarhed som den, der indeholdes i denne Paragraf. Lignende Bestemmelser forekomme i næsten alle Staters militære Straffelove; dog er Reglen her mere indskrænket, idet Overmand ikke altid, men kun naar den virkelige Hovedmand ei udfindes, og i dette Tilfælde kun den ældste af dem henregnes til Hovedmand. Den kan faa Anvendelse efter §§ 66, 87, 98, 99, 101, 103 og 147.

Ved Redaktionen af denne Paragraf har man bestræbt sig for at imødekomme Folkethinget.

Til § 52.

Om end Sætningen i sidste Stykke følger af sig selv, er det dog til Betyggelse for den Tilfælde fundet rigtigst udtryffeligt at udtale den.

Til § 53.

Sfr. den almindelige Straffelov §§ 62 og 63 og Forslaget §§ 141 og 146.

Til § 57.

Denne Regel kan, efter hvad ved § 1 er bemærket, faa Anvendelse paa saadanne Forbrydelser imod Tjenestepligter, som, fordi de ere af en almindelig Natur, ikke ere omhandlede i Lovforslaget. Saaledes f. Ex. ville Auditører kunne blive at straffe efter Reglerne for Retstbetjente, saasom for ulovlig Sportulering.

Til § 58.

Uden en saadan Regel er det usikkert, om man paa Menige, f. Ex. paa en Skibsvagt, der lader sig beslikke, kan anvende den almindelige Straffelovs § 144.

Til § 59.

Sfr. den almindelige Straffelov § 70.

Til § 60.

En saadan Bestemmelse, der i Øvrigt vistnok kun sjelden vil blive benyttet, er for enkelte Tilfælde Skyld nødvendig for at kunne standse grove Forbrydelser, f. Ex. Rønning, Plyndring eller farlige Handlinger fra Indvaanernes Side i fjendtligt Land, naar de tage stærkt Overhaand. Lignende Bestemmelser forekomme i flere fremmede Love.